

1877-12-19

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Elisabeth Jerichau Baumann

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Rom

Arkivplacering:
Bakkehussamlingen.

SUMMARY

J. C. Jacobsen takker for brevet fra Rom med en duftende rose. Han længes efter Rom og gør sig filosofiske tanker om sin egen vinterhave.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 19 December

1877

Kjære Fru Jerichau!

Det glædede mig meget af Deres Brev at see, at De befandt Dem saa vel efter den lange Reise og at De nu med ungdomsfrisk Sind og ublandet Glæde nyder det herlige Rom.

Deres Glædesudbrud over Gjensynet af den evige Stad giver naturligviis min stadig gjærende Længsel efter det gamle Rom fornyet Styrke, men for Tiden har jeg saa mange og store Opgaver at løse at det ikke kan falde mig ind at tænke paa at tilfredsstille Attraaen efter en saadan Nydelse, men saalænge Længslen dog er parret med et Haab, om end nok saa svagt, bliver Længslen selv en skjøn Nydelse, maaskee skjønnere end Tilfredsstillelsen!

De skal ret have Tak for den Hilsen De sendte mig fra det skjønne Syden i Skikkelse af en frisk duftende Rose, som

nu ligger foran mig som Prydelse paa Scipios Sarcophag, der staar paa mit Skrivebord. Indtil for faa Dage siden kunde jeg endnu plukke næsten ligesaa friske Roser i Carlsbergs Have, men de savnede den friske, romerske Duft. Nu maa jeg søge de friske Blomster i mit kjære Pompeji, som jeg er forfængelig nok til at betragte som et lille Digt i antik Stiil - men min Skrift er ikke med Pen og Blæk, ei heller med Pensel og Palet, men med Steen, Jern, Glas og Planter. Maaskee er det kun en barnagtig Indbildning, at der er Poesi i mit Pompeji, men selv om saa er, har jeg godt deraf som en Modvægt lige overfor den daglige, prosaiske Virksomhed i det Nyttiges Tjeneste. Saa fortræffeligt som det er at øve og udvikle Forstanden og Opfindsomheden ved Løsningen af alle Slags theoretiske og practiske Opgaver er dette dog ikke tilstrækkeligt til en harmonisk Udvikling af alle Aandens Evner, men

Mennesket trænger ogsaa til at udvikle Phantasien og Følelsen for det Skjønne og dette opnaaes bedst ved at skabe Noget hvori Phantasie og Følelse finder et talende Udtryk.- Hvor lykkelig maa ikke den være, der som De har faaet den Gave at kunne see og ahne alt det Skjønne i Naturen og Menneskelivet og i rigt Maal at kunne gjenskabe det i forklaret Skikkelse til Glæde for Dem selv og Andre!

Jeg kan forestille mig hvor glad De ogsaa maa være ved at see Deres Søn med gjenvundne Kræfter udvikle sig som en lovende Kunstner og jeg længes efter til Foraaret at see det nye Arbejde af ham, som jeg efter Deres Udtalelse ikke tvivler paa er særdeles vellykket.

Ifølge vor Aftale sender jeg hermed en Anviisning til ham paa 7400 francs i Guld, som han vil kunne hæve hos DHerr Schmidt, Nast & Co i Rom. Medens jeg husker det, vil jeg gjøre

Opmærksom paa at Hovedcataloget til Udstillingen vistnok bliver affattet og trykt før Billedet kommer hertil og at det derfor vil være ønskeligt at han allerede i Løbet af Februar meddele mig eller Academiet hvorledes Billedet skal benævnes i Kataloget.

Fra min Kone og mine Børn skal jeg bringe Dem og begge de Unge de hjerteligste Hilsener og vi bede Dem Alle modtage vore oprigtige Ønsker om en glad og lykkelig Juul.

Deres med Højagtelse hengivne

J. C. Jacobsen

Naar De seer vor elskværdige unge Ven, Cand. A. Weis bede vi Dem bringe ham de venligste Hilsener fra os Alle.

J

Carlsberg 19 December
1877

Kære Ven Jerichau!

Jeg glædede mig meget af Jans
Læsen af Brev, at Du besøgte Dens. Jeg
mal' ogsaa den længe Afsked og at Du var
ind i Ungdamsstiftet. Sind og istand
Glad i jeres det gamle Paar. I sandt
Glad i det end Ogsaa i det af den
rige Det er en vakkert og min stilig
gjærende Længsel efter det gamle Paar
forresten Brevet, men jeg ved ogsaa jeg
saa meget og Paar Ogsaa at laste at
det det. Du faldt mig ind at se det
at tilfredsstillt. Altsaa efter en Saadan
Bjerg, man færdigt Længselen jeg er
gjærende ind et Jaak, men ind nok saa smukt
bliver Længselen selv en rigtig Højhed,
maakt Højhed ind tilfredsstillt!

Da skal nok jeg end for den jelske
Du faldt mig for det Højhed. Brevet:
Højhed af en faldt, du faldt Løst, som

en ligger foran mig / om Jorden og
Scipios Dæmper, der Raar og med
Krimelent. Lutter for for dage siden
Lunde jeg endnu i Lunde udfør ligesom
første Lunde i Carlsbergs Jærn, men de
saar de den friske, rømmende Duff. Nu
maa jeg sige de første Clærstus i mit
Lunde Pompeji, som jeg er forfarvelig
nok til at betragte som et lille
Lunde i mit Rind — men min Skrift er
et med den og Clær, er Lunde med Jærn
og Jærn, men med Rind, Jærn, Glas
og Jærn. — Maa den er det Lunde en
beuaglig Lunde, at det er Jærn
i mit Pompeji, men selv om det er,
for jeg Gode den som en Madtag lig
aanse den daglige, profriske Rind
i det Byllige Jærn. Den forfarvelig
som det er at den og den Lunde og
Opfindelsen og den Lunde af alle Lunde
Lunde og profriske Opfindelse er det
den Lunde Lunde til en Lunde
Lunde af alle Lunde Lunde, men

Mener det loydelig og for sig at uden alle
plantationer og Læstelser for det Kongerige
og dets agermaal bødte mig at Præben Kongen
suaer plantationer og Læstelser findes at talende
Udtryk. - Men lykkeligvis med det
dun mere, det som de for faerdt den Gang
at Læstelser for og af den alt det Kongerige i
Nationen og Menneskeligheden og i mig Maade
at Læstelser gjennem det i faerdt Maade
det Glæde for den selv og Christen!

Jeg har forstillet mig for glad de
og for mig mere mig at den de end den
and gennemindes Trostes uden alle sig som
en laarnde Læstelser og jeg laarnde efter
det Læstelser at den det ugi Christen af
den, som jeg efter de end det talende
det Læstelser den er faerdt det ugi Christen.

Udtryk med Affale findes jeg for
en Christen mig det som den 7400 francis
i Guld, som den mig med Læstelser den for
den Schmitt, Nath & Co i Rom.

Inden jeg forstillet mig det, mig jeg gennem

opmærksomhed på at Jævnkalenderen
afholdningen mistede hines affald og
lygte for Læstet, Læstet og at
det derfor var mere ønsket at den eller
de i Læstet af Steen og med det nye eller
Academiets Læstet Læstet skal
benævnes i Jævnkalenderen.

Der er den og den Læstet
jeg har den og den de Læstet
de Læstet den Læstet og de den
Alle med den som og den Læstet den
er glad og lykkelig Læstet.

Den med Læstet Læstet
J. C. Jacobsen

Har den den med Læstet den
den, den. At. Weis den den
den den den den den den
at Alle.

J.